

Druhý květnový svátek nás čekalo dvojutkání s Arrows v Ostravě. Abychom nic nepodecenili a nepřijeli pozdě, vypravila se většina týmu na Moravu již v úterý odpoledne po šichtě pendolinem. Ve vlaku jsme nelenili a ihned otevřeli naše poctivě připravené zásoby pití a jídla. Bohužel se ukázalo, že jsme situaci podcenili, a tak nám rum došel už před první zastávkou za Prahou - v Pardubicích.

Někteří z nás se proto vypravili do jídelního vozu, aby zahnali neutuchající žízeň. Zbytek týmu zůstal na svých sedadlech a snažil se ztrestat zásoby vína. Již se blížila naše cílová zastávka Ostrava-Svinov a půlka týmu stále nikde. Voláme do jídelního vozu a začíná závod o čas, kdy je potřeba překonat pět vagónů a nerudné Ostravaky. Nakonec společným úsilím vyskakujeme z vlaku na poslední chvíli i přes malé ztráty v podobě ponožek.

Překvapení, že jsme konečně v Ostravě, nás vítá místní mladík se slovy: "A co si čekala, ty pičo?!". Pokračujeme v krasojízdě, část týmu jde "pouze" do blízké hospody, kde si svým šarmem vyslouží rundu panáků pro všechny. Jiní chtějí vyzkoušet proslulou Stodolní, kde roztančí do té doby ospalý irský bar. Bohužel šmejdi jsou všude a tak nad ránem zjišťuji, že se někdo na můj účet obohatil o mou kabelku. Posraná Ostrava!!!

Po krátké vystřízlivující noční procházce a s ukradnutým košem na blinkání u hlavy uléháme po dlouhém dni a noci konečně do postelí. Ráno jdeme na vydatnou snídani do mekáče, kde oceňuji možnost si objednat u automatu a nemuset s nikým mluvit a otravovat ho svým dechem. Chytré hodinky nám oznamují, že včerejšek je minulostí a my tak s čistou a někteří s prázdnou hlavou nastupujeme k zápasům.

Na místě zjišťujeme, že nejsou rozhodčí a pískat musí Standa a roli kauče přebírá Skřivan, která tak skvěle kaučuje, že nakonec po pouhých třech hodinách vyhráváme 14:9. Druhý zápas bohužel prohráváme 9:17 a utíkáme na vlak, abychom do Prahy dojeli ještě ten samý den. Ve vlaku v jídelním voze dopijíme sud a jsme tak dále odkázáni pouze na plechovky piva. Krátce po desáté hodiny přijíždíme na hlavák a rozcházíme se do svých domovů, abychom překonali kocovinu a spánkový deficit.